

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Trafikudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. januar 2009
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsbeh: Andreas Emil Chri-
stensen
Sagsnr.: 2009-151-0254
Dok.: AEC40171
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 297, som Folketingets Tra-
fikudvalg (Alm. del) har stillet justitsministeren den 12. januar 2009.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Brian Mikkelsen

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 297 fra Folketingets Trafikudvalg (Alm. del):

”Hvad er baggrunden for, at taxivognmænd i dag ikke er underlagt køre- og hviletidsbestemmelserne?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at køre- og hviletidsreglerne følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 (køre- og hviletidsforordningen), som finder anvendelse på vejtransport, der udføres med bus, lastbil eller vogntog, hvis samlede største tilladte totalvægt overstiger 3,5 ton. Taxier er således ikke omfattet af forordningen.

Justitsministeriet kan i øvrigt henvise til den mundtlige besvarelse af 27. februar 2008 af spørgsmål nr. S 683 stillet af medlem af Folketinget Eigil Andersen (SF). Kopi af det pågældende talepapir vedlægges.

Af besvarelsen fremgår bl.a., at køre- og hviletidsreglerne efter Justitsministeriets opfattelse ikke er egnede til at finde anvendelse på taxikørsel, som i sagens natur har et meget varieret og uforudsigeligt forløb, alt afhængig af kundens ønsker.

Det fremgår desuden af besvarelsen, at Justitsministeriet ikke er bekendt med statistiske eller andre faktuelle oplysninger, der tyder på, at det af hensyn til færdselssikkerheden er nødvendigt at lovgive om køre- og hviletidsregler for taxichauffører.

Det fremgår endvidere, at lovgivning om køre- og hviletidsregler for taxikørsel vil være en fravigelse af den såkaldte ”danske model” for regulering af arbejdsmarkedet, som indebærer, at det i videst muligt omfang overlades til arbejdsmarkedets parter at fastsætte arbejdsvilkårene via de kollektive overenskomster.